

i 1913, var Mænd, hvis Opfattelse var, at den politiske Gerning kræver Uafhængighed, og det var derfor utænkeligt, at nogen af dem vilde deltage i Spekulationer. Den højtærede Minister ved ogsaa meget godt, at jeg ikke er af den samme Opfattelse, som han er, at det stemmer ret vel med det politiske Livs Kaar at sidde i Aktieselskabsbestyrelser. Jeg har altid ment, at en Politiker skal være uafhængig ogsaa i saa Henseende, derfor har jeg ikke reflekteret paa Tilbud; den eneste Bestyrelse, jeg i saa Henseende har siddet i, var, den Gang jeg som Redaktør af „Politiken“ var Medlem ifølge selve den Bestemmelse, at Redaktører skulde være Medlemmer af dens Bestyrelse. Det ophørte, saa snart dette Forhold var afbrudt ved min Indtræden i Ministeriet.

Nej, jeg har ikke siddet i saadanne Aktieselskaber som Siemens-Schuckert for derefter, da man bliver Minister, ved et vidunderlig heldigt Tilfælde at blive erstattet af en nær Ven, der kan holde Pladsen varm. Jeg har heller ikke bedt Modstandere om at faa nogen Tillidspost af dem, men hvis, højtærede Minister, det skulde times os, at vi skulde skifte Plads en Gang igen — ingen kan jo vide, om ikke det mærkværdigste skulde ske —, og den nuværende Minister da skulde ønske at genindtræde i Livsforsikringsraadet, hvor han har holdt Pladsen aaben for sig ved ikke at udnævne nogen Efterfølger, skal det ikke mangle paa Velvillie i saa Henseende, men blot paa den Betingelse, at han saa ikke igen træder ind i Siemens-Schuckert.

Jeg skal sige til den højtærede Minister, at min Opfattelse af disse Forhold er den — dette være ogsaa rettet til det ærede Medlem Hr. Pinstrup, som i Gaar var saa venlig at sige, at naar man havde faaet at vide, at vi ikke fandtes paa disse Konti i Landmandsbanken, kunde vi findes paa andre Konti eller i andre Banker eller hos andre Vekselerere —, at der er visse Ting, en Politiker maa undlade, og derfor har jeg aldrig, hverken direkte eller indirekte, beskæftiget mig med noget som helst, som blot i allermindste Maade ligner en Spekulation. De ærede Medlemmer har ikke været bange for i Krigens Tid at lade Rygter cirkulere om vore Forhold, og de er ikke det mindste bange for endnu at benytte denne Stemning til at udslynge en saadan Udtalelse som den, det ærede Medlem Hr. Pinstrup fremsatte her i Gaar. Af denne ene Grund er det, jeg siger, at min Opfattelse er stik modsat de Politikeres, som mener, at man kan sidde i et Ministerium og tillige være Medlem af et Aktieselskabs

Bestyrelse, og lede Lovgivningen om Selskabet, saaledes som den højtærede Statsminister endnu gør det.

Den højtærede Indenrigsminister boltrede sig gennem en Række af Mistæneliggørelser, som han fremsatte paa ny. Samtidig med, at man lader Statsministeren træde frem her igen og advare mod d'andres Mistæneliggørelser, fremkom Indenrigsministeren ogsaa med Bemærkninger om Ministeriet Friis, om denne Ministers Forkastelighed paa Grund af det, der senere er oplyst vedrørende et bestemt Regnskab, medens der ikke er kastet en eneste Plet paa Statsminister Friis' Ære med Hensyn til hans Embedsvirksomhed eller hans Virksomhed i Den overordentlige Kommission, jeg gad ogsaa se den, der vilde driste sig til at gøre det. Jeg skal i den Anledning blot minde den højtærede Indenrigsminister om, at det gælder om hans Ministerium — ikke ham selv, men den Regering, han sidder i, og som har været saa rundhaandet med at uddele Udmærkelser til Mænd, at det er faldet i dens Lod at se ogsaa Statsminister Friis udnævnt til Storkors af Dannebrog. De, der har set Ballin udnævnt paa Indstilling af deres egen Udenrigsminister til Kommandør af Dannebrog, har set Glückstadt udnævnt til Storkors og Friis udnævnt til Storkors, skulde dog tale en lille Smule forsigtig om disse Forhold. Hvorfor har de ellers fundet sig deri?

Den højtærede Handelsminister sluttede sit belærende Foredrag med at tale om, hvorfor han ikke havde imødekommet Opfordringen til at give de begærede Oplysninger, og han sagde, at det var for at skabe Ro. Han mente, at det, Oppositionen, følger ved at anmode om disse Oplysninger, er politiske Formaal. Den højtærede Minister kan altsaa ikke tænke sig, at Mennesker kan drage den Slutning af Kommissionsberetningen, at her er der Fejl, der kun kan rettes ved at fjerne Personer. Nu forstaaer jeg jo nok, at han tog Afstand fra Koncipienten paa dette Punkt, men denne Afstand skulde være taget paa et andet Tidspunkt. Hvis de Ord, der staa angaaende disse Emissioner, er ubegrundede, skulde man have sikret sig, at de Ord, der kom til at staa, havde haft en anden Klang. Thi det, der staa, er og bliver og kan ikke være andet — og det har i Grunden den højtærede Minister ogsaa indrømmet — end, at der fra Trustens Side har fundet denne Benyttelse Sted af Mennesker med Indflydelse ved at give dem pekuniære Fordele. Nu har den højtærede Handelsminister sagt her i Dag, saa vidt jeg forstod Ordene, at ingen nu-